

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého, ve věci žalobce **PP. S. s. r. o.**, sídlem x, zastoupeného JUDr. Lukášem Kuboněm, advokátem se sídlem Choteč 64, 252 26 Choteč, proti žalovanému **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2013, č. j. 047361/2013/KUSK, o správním deliktu,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k jeho odvolání změněno rozhodnutí Obecního úřadu Kamenice, odboru stavebního (dále jen „stavební úřad“), ze dne 7. 1. 2013, č. j. SU/01611/11/Ště, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč za spáchání správních deliktů podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. f), k) a m) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (tedy, že žalobce provedl činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí,

bez tohoto rozhodnutí, provedl novou stavbu bez stavebního povolení a užíval stavbu bez kolaudačního souhlasu), tak, že žalovaný neshledal žalobce vinným ze spáchání deliktu podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona a současně mu snížil výši uložené pokuty na 20.000,- Kč.

Žalobce označil rozhodnutí stavebního úřadu za nesrozumitelné, jelikož uvádí, že posuzovaná stavba byla realizována v časovém rozmezí listopad – prosinec 2010, přičemž takové vymezení je podle žalobce zcela neurčité. Dále poukázal na to, že závěr správních orgánů o přiměřenosti pokuty nemá oporu v provedeném dokazování a je tak nepřezkoumatelný.

Žalobce dále namítl, že správní orgány obou stupňů měly při svém rozhodování zohlednit rozhodnutí NSS, kterým byla zrušena část územního plánu obce Kamenice. Pozemky, na kterých se předmětná stavba žalobce nachází, již déle nejsou v zátopovém území dle územního plánu, jehož část byla právě ve vztahu k tomuto zátopovému území zrušena. Rovněž uvedl, že nebyl vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů navrhl žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, s výjimkou části, kterou bylo z kvalifikace jeho jednání, provedené stavebním úřadem, vypuštěno ustanovení § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě označil výrok stavebního úřadu za zcela srozumitelný. Uvedl, že bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce realizoval stavbu v rozporu s tehdy platným územním plánem obce Kamenice. Skutečnost, že později byla soudem část územního plánu zrušena, nemění nic na tom, že realizace stavby proběhla bez potřebných rozhodnutí, čímž došlo ke spáchání správního deliktu.

Pokud jde o námitku, že žalobce nebyl seznámen s podklady rozhodnutí, poukázal žalovaný na to, že v odvolacím řízení nebyl spis, se kterým byl žalobce již předtím seznámen, ničím doplňován a žalovaný tak nepokládal za nutné opětovně s ním žalobce seznamovat. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Dne 3. 2. 2015 proběhlo ve věci jednání před zdejším soudem. Žalobce trvá na zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť rozhodnutí správního orgánu vykazuje mnoho vad, měl tedy rozhodnutí zrušit i počtvrté. V napadeném rozhodnutí žalovaný nezohlednil změnu ve skutkovém stavu. V době, kdy vydal rozhodnutí, už bylo záplavové území na předmětných pozemcích zrušeno. Žalovaný zdůraznil, že žalobce úmyslně postavil stavbu „na černo“, i když věděl, že stavební povolení nedostane. Dopustil se proto správních deliktů. Časové rozmezí bylo stanoveno od listopadu do prosince r. 2010, protože v říjnu r. 2010 žalobce ještě jednal na stavebním úřadu, v lednu r. 2011 byla již stavba postavena. Rozsudek Nejvyššího správního soudu není v této věci tak závažnou skutečností, aby se projevila jeho existence ve výši uložené pokuty. Pokuta je příliš nízká a má spíše výchovný charakter. Trval na zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 31. 3. 2011 zahájil stavební úřad se žalobcem řízení o správním deliktu, neboť výkonem státního dozoru zjistil, že žalobce umístil na severovýchodní části pozemku parc. č. x v k. ú. Těptín dočasnou stavbu stanu sloužícího jako lisovna a skladiště odstřižků.

Dne 2. 5. 2011 vydal stavební úřad žalobci rozhodnutí o spáchání správního deliktu, které bylo k odvolání žalobce žalovaným zrušeno. Dne 4. 11. 2011 vydal stavební úřad nové rozhodnutí o správním deliktu žalobce, které bylo k odvolání žalobce opět žalovaným zrušeno. Dne 11. 6. 2012 vydal stavební úřad opakovaně rozhodnutí o správním deliktu, a toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce žalovaným potřetí zrušeno.

Dne 7. 1. 2013 vydal stavební úřad v pořadí již čtvrté rozhodnutí, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč za spáchání správních deliktů podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. f), k) a m) stavebního zákona (tedy že žalobce provedl činnosti, ke kterým je třeba územní rozhodnutí, bez tohoto rozhodnutí, provedl novou stavbu bez stavebního povolení a užíval stavbu bez kolaudačního souhlasu). V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že dospěl k závěru, že žalobce prováděl činnosti bez územního rozhodnutí, stavebního povolení a že užívá stavbu bez kolaudačního souhlasu. Dále uvedl, že výše pokuty není v nepoměru s majetkovými poměry žalobce, jelikož žalobce např. požádal o stavební povolení na nové školicí středisko, což svědčí o určitém finančním zázemí.

Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce odvolání, na základě kterého vydal žalovaný dne 20. 3. 2013 napadené rozhodnutí, kterým změnil rozhodnutí stavebního úřadu tak, že již neshledal žalobce vinným z porušení ustanovení § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona a snížil uloženou pokutu na částku 20.000,- Kč. V odůvodnění uvedl, že bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce realizoval stavbu v rozporu s tehdy platným územním plánem obce Kamenice. Skutečnost, že později byla soudem část územního plánu zrušena, nemění nic na tom, že realizace stavby proběhla bez potřebných rozhodnutí, čímž došlo ke spáchání správního deliktu. Snížení pokuty bylo odůvodněno tím, že žalobce již nebyl shledán vinným z porušení ustanovení § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.)). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

První námitkou žalobce je tvrzená nesrozumitelnost rozhodnutí stavebního úřadu, pokud jde o uvedené rozmězí, v němž byly správní delikty spáchány. Stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl jako časové rozmezí, kdy byla stavba realizována „listopad – prosinec 2010“. Soud má za to, že žalovaný dospěl ke správnému závěru, a že rozmezí bylo stanoveno dostatečně určitě. Není podle názoru soudu nezbytné, aby žalovaný uváděl počátek a konec realizace stavby s přesností na dny, jelikož takový údaj leckdy ani není možné zjistit a pro účely pousouzení, zda žalobce spáchal delikty, z nichž byl shledán vinným, uvedení období realizace stavby v měsících postačuje. Napadené rozhodnutí (stejně jako rozhodnutí stavebního úřadu) tak v tomto ohledu obстоjí a námitka žalobce není důvodná.

Naopak námitku žalobce, spočívající v nezohlednění rozhodnutí NSS, kterým byla zrušena část územního plánu obce Kamenice, hodnotí soud jako důvodnou. Soud je toho názoru, že je nepochybné, že žalobce správní delikty spáchal, ale následné zrušení záplavového území NSS měl žalovaný ve svém rozhodnutí uvést jako polehčující okolnost. Nicméně vzhledem k tomu, že uložená pokuta byla stanovena v minimální výši [za spáchané správní delikty bylo možno uložit pokutu až do výše 500.000,- Kč za delikt podle ustanovení § 180 odst. 1 písm. f) stavebního zákona a do výše 1.000.000,- Kč za delikt podle ustanovení

§ 180 odst. 1 písm. k) téhož zákona], představující 10.000,- Kč za každý ze spáchaných správních deliktů, nemá tato polehčující okolnost na výši uložené pokuty prakticky žádný vliv. Opomenutí uvedení této polehčující okolnosti tak nezpůsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí a nemůže vést k jeho zrušení.

Pokud jde o námitku, že žalobce nebyl seznámen s provedenými důkazy nebo výsledky dokazování před vydáním rozhodnutí, má soud za to, že jde sice o porušení správního řádu ze strany správních orgánů, toto porušení ale není natolik závažné, aby mohlo mít vliv na výroky napadených rozhodnutí, přičemž je nutno zdůraznit, že žalobce je s věcí dobře seznámen, neboť správní orgány rozhodovaly o celé věci již počtvrté a další důkazy prováděny nebyly.

Žalobce konečně namítá, že stavební úřad nezdůvodnil dostatečně své tvrzení o přiměřenosti pokuty jeho majetkovým poměrům. Této námitce soud nepřisvědčil. Stavební úřad ve svém rozhodnutí uvedl konkrétní skutečnosti (další žádosti žalobce o stavební povolení na poměrně nákladnou stavbu – nové školici středisko), ze kterých dovodil, že pokuta ve výši 20.000,- Kč není nepřiměřená finančním poměrům žalobce a soud pokládá toto odůvodnění za dostatečné a přesvědčivé.

Soud tedy uzavírá, že byť se správní orgány dopustily dílčích pochybení, tato pochybení neměla vliv na zákonnost jejich rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému pak náklady řízení nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. února 2015

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová